

Sprawa T-19/05

Boliden AB i in. przeciwko Komisji Europejskiej

Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Sektor miedzianych rur instalacyjnych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Naruszenie ciągle i wielopostaciowe — Grzywny — Przedawnienie — Współpraca

Wyrok Sądu (ósma izba) z dnia 19 maja 2010 r. II - 1847

Streszczenie wyroku

1. *Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Przedsiębiorstwa, którym można zarzucić naruszenie polegające na uczestnictwie w całym kartelu (art. 81 ust. 1 WE)*
2. *Konkurencja — Grzywny — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien — Metoda obliczania, która uwzględnia różne elementy zwiększające elastyczność (art. 229 WE; rozporządzenia Rady: nr 17, art. 15 ust. 2; nr 1/2003, art. 23 ust. 2; komunikat Komisji 98/C 9/03)*
3. *Postępowanie — Podnoszenie nowych zarzutów w toku postępowania — Przesłanki — Nowy zarzut (regulamin postępowania przed Sądem, art. 44 § 1; art. 48 § 2)*

4. *Konkurencja — Grzywny — Kwota — Ustalenie — Kryteria — Czas trwania naruszenia — Naruszenia długotrwałe — Zwiększenie kwoty wyjściowej o 10% za każdy rok (rozporządzenia Rady: nr 17, art. 15 ust. 2; nr 1/2003, art. 23 ust. 2; komunikat Komisji 98/C9/03, pkt 1B)*
5. *Konkurencja — Grzywny — Kwota — Ustalenie — Kryteria — Obniżenie kwoty grzywny w zamian za współpracę przedsiębiorstwa, któremu zarzucono naruszenie — Przesłanki (rozporządzenia Rady: nr 17; nr 1/2003; komunikat Komisji 96/C 207/04)*

1. Przedsiębiorstwo może być pociągnięte do odpowiedzialności za cały kartel, nawet jeżeli zostało udowodnione, że uczestniczyło ono bezpośrednio tylko w jednym lub kilku częściach składowych tego kartelu, o ile, z jednej strony, wiedziało ono lub bezwzględnie powinno było wiedzieć, że po pierwsze tajne porozumienie, w którym uczestniczyło, było częścią pewnego ogólnego planu, a po drugie, że plan ten obejmował wszystkie części składowe kartelu.

wskazówkę dla praktyki administracyjnej i od której Komisja nie może odstąpić w konkretnym przypadku bez podania powodów, które byłyby zgodne z zasadą równego traktowania. Zadaniem Sądu jest zweryfikowanie w ramach kontroli zgodności z prawem grzywnen nałożonych w decyzji Komisji, czy ta ostatnia wykonała swe uprawnienia dyskrecyjne zgodnie z metodą sformułowaną w wytycznych i w zakresie, w jakim Sąd stwierdzi, że Komisja od niej odstąpiła, zweryfikowanie, czy to odejście jest uzasadnione i umotywowane w sposób wystarczający pod względem prawnym.

(por. pkt 61)

2. Chociaż wytycznych w sprawie metody ustalania grzywnen nakładanych na mocy art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 oraz art. 65 ust. 5 EWWiS nie można uznać za normę prawną, określającą one normę postępowania, która stanowi pewną

Samoograniczenie uprawnień dyskrecyjnych Komisji wynikające z przyjęcia wytycznych nie jest niezgodne z utrzymaniem znacznego zakresu uznania Komisji. Wytyczne zawierają elementy zwiększające elastyczność, przez co umożliwiają Komisji wykonywanie jej uprawnień dyskrecyjnych zgodnie z przepisami rozporządzeń nr 17 i nr 1/2003, zgodnie z wykładnią

Trybunału. W związku z tym w dziedzinach, w których Komisja zachowała zakres uznania, kontrola zgodności z prawem tej oceny ogranicza się do zwerifikowania, czy nie występuje oczywisty błąd w ocenie. Jednakże zakres uznania Komisji i jego granice, które Komisja wprowadziła, nie stanowią w żadnym razie przeszkody, by sąd wspólnotowy skorzystał ze swego nieograniczonego prawa orzekania, które upoważnia go do uchylecia, zmniejszenia lub podwyższenia nałożonej przez Komisję grzywny.

(por. pkt 74–78)

W ramach skargi o uchylenie grzywny lub zmniejszenie kwoty grzywny nałożonej na przedsiębiorstwo decyzją Komisji za naruszenie wspólnotowych reguł konkurencji, za niedopuszczalny należy uznać zarzut, dotyczący oceny wagi uczestnictwa zainteresowanego przedsiębiorstwa w naruszeniu, który został podniesiony po raz pierwszy w replice, wówczas gdy skarga zawiera tylko jeden zarzut dotyczący nieproporcjonalnego charakteru wymierzonej grzywny i wyłącznie podwyższenia wyjściowej kwoty grzywny z tytułu czasu trwania naruszenia. Zarzut ten nie może być uznany za rozszerzenie zarzutu skargi. W istocie bowiem zarzut podniesiony wobec istotnego elementu decyzji, oceny wagi spornego naruszenia winien zostać sformułowany w sposób szczegółowy przed Sądem na etapie wniesienia skargi.

(por. pkt 90–92)

3. Z przepisów art. 44 § 1 lit. c) w związku z art. 48 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem wynika, iż skarga wszczynająca postępowanie w sprawie powinna zawierać w szczególności zwięzłe przedstawienie powołanych zarzutów oraz iż nie można podnosić nowych zarzutów w toku postępowania, chyba że ich podstawą są okoliczności prawne i faktyczne ujawnione dopiero w tym postępowaniu. Jednakże zarzut, który stanowi rozwinięcie zarzutu podniesionego wcześniej, bezpośrednio lub pośrednio, w skardze wszczynającej postępowanie i który pozostaje z nim w ścisłym związku, należy uznać za dopuszczalny. Analogiczne rozwiązanie nasuwa się w stosunku do argumentu przytoczonego na poparcie zarzutu.
4. Z wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 oraz art. 65 ust. 5 EWWiS wynika, że Komisja nie ustaliła żadnego pokrywania się ani żadnej wzajemnej zależności pomiędzy oceną wagi naruszenia a oceną czasu trwania naruszenia. Zwykły fakt, iż zastrzegła ona sobie możliwość podwyższenia kwoty grzywny za każdy rok naruszenia, które w odniesieniu do długotrwałych naruszeń może wynieść do 10% kwoty ustalonej na podstawie wagi naruszenia, w żaden sposób nie zobowiązuje jej do ustalenia tej stopy w zależności

od natężenia działalności kartelu lub jego skutków, a nawet wagi naruszenia. Jej zadaniem jest bowiem dokonanie w ramach przysługującego jej znacznego zakresu uznania wyboru stopy podwyżki, którą zamierza zastosować ze względu na czas trwania naruszenia.

szeroki zakres uznania przy dokonywaniu oceny jakości i użyteczności współpracy danego przedsiębiorstwa, w szczególności w porównaniu ze współpracą innych przedsiębiorstw. Tylko oczywisty błąd w ocenie Komisji może prowadzić do podważenia jej decyzji. Jednakże przeprowadzając tę ocenę, Komisja nie może naruszyć zasady równego traktowania.

(por. pkt 95, 96, 98)

5. W ramach oceny współpracy ze strony członków kartelu Komisji przysługuje

(por. pkt 105)